Referències del *Quadern d'activitats per a la reunió Vida cristiana i predicació*

Exemples de conversa

VISITA INICIAL

(Gènesi 1:28) I Déu els beneí, i Déu els digué: Sigueu fructífers i multipliqueu-vos, i ompliu la terra i sotmeteu-la; i domineu sobre els peixos del mar i sobre els ocells dels cels, i sobre totes les bèsties que es mouen sobre la terra.

PRIMERA REVISITA

(Isaïes 55:11) Així és la meva paraula que surt de la meva boca: no torna a mi buida, sinó que fa allò que desitjo, i acompleix allò per què l'he enviat.

SEGONA REVISITA

(Salm 37:10, 11) Encara una mica, i el malvat ja no hi serà: i miraràs el seu lloc, i ja no hi serà; **11** però els humils heretaran la terra, i gaudiran de molta pau.

13-19 D'ABRIL

TRESORS DE LA BÍBLIA | GÈNESI 31

«Jacob i Laban fan un pacte de pau»

(Gènesi 31:44-53) Ara doncs, vine, fem un pacte jo i tu, que sigui un testimoni entre jo i tu. **45** I Jacob prengué una pedra, i la dreçà com un monument. **46** I Jacob digué als seus germans: Plegueu pedres. I agafaren pedres, i en feren un munt, i menjaren allà sobre el munt. **47** I Laban l'anomenà Jegar-Sahaduta, i Jacob l'anomenà Galed. **48** I Laban digué: Aquest munt és avui un testimoni entre jo i tu. Per això anomenà el seu nom Galed. **49** I també Mispà, perquè digué: Que Jahveh vetlli entre jo i tu quan estiguem absents l'un de l'altre. **50** Si maltractes les meves filles, si prens altres mullers a més de les meves filles, quan no hi hagi cap home com a testimoni entre nosaltres: heus aquí, Déu serà el testimoni entre jo i tu. **51** I Laban digué a Jacob: Heus aquí aquest munt i heus aquí aquest monument que he dreçat entre jo i tu. **52** Aquest munt és testimoni, i aquest monument és testimoni que jo no passaré d'aquest munt contra tu, i que tu no passaràs des d'aquest munt i des d'aquest monument contra mi per fer-me mal. **53** Que el Déu d'Abraham i el Déu de Nacor, el Déu de llur pare, jutgi entre nosaltres. I Jacob jurà pel Temor del seu pare Isaac.

(Gènesi 31:44-46) Ara doncs, vine, fem un pacte jo i tu, que sigui un testimoni entre jo i tu. **45** I Jacob prengué una pedra, i la dreçà com un monument. **46** I Jacob digué als seus germans: Plegueu pedres. I agafaren pedres, i en feren un munt, i menjaren allà sobre el munt.

***it*-1 p. 986**
Galed

Després d'arribar a un acord de manera pacífica sobre el que havien estat discutint, Jacob i Laban van fer un pacte. Per això, Jacob va aixecar una columna de pedra i va manar als seus «germans» que amunteguessin pedres, potser en forma de taula, i sobre elles van fer el menjar d'aquest pacte. Des d'aleshores, Laban va anomenar aquell lloc amb el nom arameu «Jegar-Sahaduta». Però Jacob va utilitzar la paraula hebrea equivalent «Galed». Laban va dir: «Aquest munt de pedres [en hebreu, *gal*] és avui un testimoni [en hebreu, *ed*] entre tu i jo» (Gn 31:44-48). El munt de pedres i la columna van servir com a testimoni per a tots els que passessin per allà. Tal com es diu en el versicle 49, era una «Mispà», que en hebreu significa 'torre de guaita', ja que aquesta donava testimoni del pacte entre Jacob i Laban per

mantenir la pau dins les seves famílies i entre elles (Gn 31:50-53). Més tard les pedres es van fer servir de manera similar com a testimonis silenciosos (Js 4:4-7; 24:25-27).

(Gènesi 31:47-50) I Laban l'anomenà Jegar-Sahaduta, i Jacob l'anomenà Galed. **48** I Laban digué: Aquest munt és avui un testimoni entre jo i tu. Per això anomenà el seu nom Galed. **49** I també Mispà, perquè digué: Que Jahveh vetlli entre jo i tu quan estiguem absents l'un de l'altre. **50** Si maltractes les meves filles, si prens altres mullers a més de les meves filles, quan no hi hagi cap home com a testimoni entre nosaltres: heus aquí, Déu serà el testimoni entre jo i tu.

***it*-1 p. 246**
Torre de guaita

Jacob va fer un munt de pedres i les va anomenar «Torre de Guaita» i «Galed», que vol dir 'munt del testimoni'. Aleshores, Laban va dir: «Que Jahveh vetlli entre jo i tu quan estiguem absents l'un de l'altre» (Gn 31:45-49). Aquest munt de pedres testificava que Jehovà estava pendent de si Jacob i Laban complien el pacte de pau que havien fet.

(Gènesi 31:51-53) I Laban digué a Jacob: Heus aquí aquest munt i heus aquí aquest monument que he dreçat entre jo i tu. **52** Aquest munt és testimoni, i aquest monument és testimoni que jo no passaré d'aquest munt contra tu, i que tu no passaràs des d'aquest munt i des d'aquest monument contra mi per fer-me mal. **53** Que el Déu d'Abraham i el Déu de Nacor, el Déu de llur pare, jutgi entre nosaltres. I Jacob jurà pel Temor del seu pare Isaac.

Descobreix perles espirituals

(Gènesi 31:19) I Laban havia anat a esquilar el seu ramat, i Raquel robà els ídols domèstics del seu pare.

***it*-2 p. 1105 § 1**
Terafim

Les troballes arqueològiques de Mesopotàmia i els seus voltants indiquen que tenir els terafim estava estretament relacionat amb qui rebria l'herència familiar. D'acord amb una tauleta que es va trobar a Nuzi, el fet de tenir els déus familiars donava a un gendre, en certes circumstàncies, el dret de comparèixer davant el tribunal i reclamar l'herència del seu difunt sogre (*Ancient Near Eastern Texts* ['Textos antics de l'Orient Mitjà'], editat per James Pritchard, ed. 1974, p. 219, 220, i nota 51). Amb això en ment, pot ser que Raquel pensés que estava justificat agafar els terafim ja que el seu pare havia enganyat el seu marit, Jacob (compara-ho amb Gn 31:14-16). La importància que tenien els terafim pel que fa als drets d'herència també explicaria per què Laban estava tan ansiós per recuperar-los. Va arribar fins el punt d'emportar-se amb ell els seus germans i perseguir Jacob durant set dies (Gn 31:19-30). No hi ha dubte que Jacob desconeixia completament el que havia fet Raquel (Gn 31:32), i enlloc s'indica que se li passés pel cap utilitzar els terafim per aconseguir l'herència dels fills de Laban. Jacob no tenia cap mena d'interès en els ídols. Per això, segurament es va desfer dels terafim quan va enterrar tots els déus estrangers que li van donar els de la seva casa a sota de l'arbre gran que hi havia a prop de Siquem (Gn 35:1-4).

(Gènesi 31:41, 42) He estat aquests vint anys a casa teva, t'he servit catorze anys per les teves dues filles, i sis anys pel teu ramat, i has canviat deu vegades el meu sou. **42** Si el Déu del meu pare, el Déu d'Abraham, i el Temor d'Isaac, no hagués estat amb mi, ben cert que ara m'hauries acomiadat amb les mans buides! Però Déu ha vist la meva aflicció i el treball de les meves mans, i anit t'ha reprès.

(1 Pere 2:18) Que els servidors se sotmetin als seus amos amb el respecte degut,

no només als que són bons i raonables, sinó també als que són difícils de complaure.

***w13* 15/3 p. 21 § 8**
«Jehovà, el nostre refugi»

8 En arribar a Haran, l'oncle de Jacob, Laban, li va donar una càlida benvinguda. Temps després, li va donar Lia i Raquel per esposes. Però més tard, Laban va intentar aprofitar-se de Jacob i va canviar deu vegades de parer pel que fa als tractes econòmics que havien fet (Gèn. 31:41, 42). Tot i això, Jacob va aguantar totes aquestes injustícies perquè tenia la seguretat que Jehovà seguiria cuidant-lo. I no es va equivocar, ja que quan Déu li va dir que tornés a Canaan, el patriarca 'tenia molts ramats, criades i criats, camells i ases' (Gèn. 30:43). Profundament agraït, Jacob va orar: «Sóc massa petit per a tantes gràcies i per a tanta fidelitat com heu tingut envers el vostre servent. Amb el meu bastó, només, vaig passar aquest Jordà, i ara compto dos campaments» (Gèn. 32:11 [32:10 en *NM*]).

Lectura de la Bíblia

(Gènesi 31:1-18) I Jacob escoltà les paraules dels fills de Laban, que deien: Jacob ha pres tot allò que era del nostre pare, i del que era del nostre pare se n'ha fet tota aquesta riquesa. 2 I Jacob veié que Laban no li feia la mateixa cara que abans. 3 I Jahveh digué a Jacob: Torna a la terra dels teus pares i a la teva parentela, i jo seré amb tu. 4 I Jacob envià a cridar Raquel i Lia al camp, on era el seu ramat, 5 i els digué: Veig que el vostre pare no em fa la mateixa cara d'abans, però el Déu del meu pare ha estat amb mi, 6 i vosaltres sabeu que he servit el vostre pare amb tota la meva força, 7 però el vostre pare m'ha enganyat i ha canviat deu vegades la meva paga. Però Déu no li ha permès que em fes mal. 8 Si ell deia així: Els pigallats seran la teva paga, llavors tot el ramat paria pigallats. I si ell deia així: Els ratllats seran la teva paga, llavors tot el ramat paria ratllats. 9 Així Déu ha pres el bestiar del vostre pare, i me l'ha donat a mi. 10 I s'esdevingué en el temps que el ramat s'acoblava, que vaig alçar els ulls i, heus aquí, vaig veure en un somni que els bocs que muntaven el ramat eren ratllats, pigallats i clapats. 11 I l'àngel de Déu em va dir en el somni: Jacob. I vaig dir: Aquí em tens. 12 I digué: Aixeca els teus ulls ara, i mira: tots els bocs que munten el ramat són ratllats, pigallats i clapats, perquè he vist tot el que Laban t'ha estat fent. 13 Jo sóc el Déu de Betel, on tu vas ungir el monument, i on em vas fer un vot. Ara, alça't, surt d'aquesta terra i torna a la terra de la teva parentela. 14 I Raquel i Lia respongueren, i li digueren: ¿Tenim nosaltres encara part i herència a casa del nostre pare? 15 ¿No ens ha considerat com estrangeres? Perquè ens ha venut, i també s'ha menjat completament el nostre diner. 16 Perquè tota la riquesa que Déu ha pres al nostre pare és nostra i dels nostres fills. I ara fes tot el que Déu t'ha dit. 17 I Jacob s'alçà, i pujà els seus fills i les seves mullers dalt dels camells, 18 i s'emportà tot el seu ramat i totes les seves possessions que havia guanyat, el seu propi bestiar que havia adquirit a Padan-Aram, per venir al seu pare Isaac a la terra de Canaan.

20-26 D'ABRIL

TRESORS DE LA BÍBLIA | GÈNESI 32, 33

«Estàs lluitant per una benedicció?»

(Gènesi 32:24-28) I Jacob restà tot sol. I un home lluità amb ell fins a trenc d'alba. 25 I veié que no podia amb ell, i el colpejà a l'articulació de la cuixa, i l'articulació de la cuixa de Jacob es dislocà mentre lluitava amb ell. 26 I digué: Deixa'm anar, que apunta l'alba. I Jacob respongué: No et deixaré anar si

no em beneeixes. [27] I li digué: Quin és el teu nom? I ell digué: Jacob. [28] I digué: El teu nom ja no es dirà Jacob, sinó Israel, perquè has lluitat amb Déu i amb els homes, i has vençut.

(Gènesi 32:24) I Jacob restà tot sol. I un home lluità amb ell fins a trenc d'alba.

***w16.09* p. 9 § 6**
Lluita per obtenir la benedicció de Jehovà

El patriarca Jacob va lluitar i va perseverar perquè estimava Jehovà, apreciava les coses espirituals i estava completament convençut que es compliria la promesa de Déu de beneir la seva descendència (Gèn. 28:3, 4). Per aquesta raó, quan Jacob tenia al voltant dels cent anys va fer tot el que estava a les seves mans per obtenir la benedicció de Jehovà, fins i tot va lluitar contra un àngel poderós **(llegeix Gènesi 32:24-28)**. Ara bé, tenia Jacob les forces i l'aguant necessari per enfrontar-se amb aquell àngel? És clar que no! Però sí que tenia les idees molt clares i no permetria que res l'aturés d'aconseguir el seu objectiu. Va ser gràcies a la seva perseverança que Jehovà va beneir Jacob i apropiadament li va donar el nom d'Israel, que significa «Que lluita [persevera] amb Déu» o «Déu lluita». Aquest servent fidel va obtenir la valuosa recompensa que nosaltres també busquem: l'aprovació i la benedicció de Jehovà.

(Gènesi 32:25, 26) I veié que no podia amb ell, i el colpejà a l'articulació de la cuixa, i l'articulació de la cuixa de Jacob es dislocà mentre lluitava amb ell. [26] I digué: Deixa'm anar, que apunta l'alba. I Jacob respongué: No et deixaré anar si no em beneeixes.

***it*-1 p. 501**
Coix, coixesa

La coixesa de Jacob. Quan Jacob tenia uns 97 anys, va viure l'experiència de lluitar tota una nit amb un àngel de Déu materialitzat. Va retenir l'àngel fins que aquest el va beneir. Durant la lluita, l'àngel va tocar la cavitat del maluc de Jacob i li va dislocar l'articulació. Com a resultat d'això, Jacob va quedar coix (Gn 32:24-32; Os 12:2-4). Des d'ara, tal com l'àngel li havia dit, això li recordaria que, tot i haver «lluitat amb Déu [l'àngel de Déu] i amb els homes» i finalment aconseguir el que volia, en realitat, no havia derrotat un poderós àngel de Déu. Va ser pel propòsit de Déu i amb el seu permís que a Jacob se li va permetre lluitar amb l'àngel i així tenir l'oportunitat de demostrar fins a quin punt valorava la benedicció de Jehovà.

(Gènesi 32:27, 28) I li digué: Quin és el teu nom? I ell digué: Jacob. [28] I digué: El teu nom ja no es dirà Jacob, sinó Israel, perquè has lluitat amb Déu i amb els homes, i has vençut.

***it*-1 p. 1263**
Israel

1. El nom que Déu va donar a Jacob quan aquest tenia uns 97 anys. Va ser durant la nit en què Jacob va creuar la vall del Jaboc de camí a trobar-se amb el seu germà Esaú, que va començar a lluitar amb qui finalment va ser un àngel. Gràcies a la seva perseverança, Jacob va passar a dir-se Israel com a símbol de la benedicció de Déu. Com a recordatori d'aquests fets, Jacob va anomenar aquell lloc Peniel o Penuel (Gn 32:22-31; consulta *it*-2-S JACOB, núm. 1). Després, Déu va confirmar aquest canvi de nom a Betel, i des d'aquell moment fins la seva mort a Jacob se'l solia anomenar Israel (Gn 35:10, 15; 50:2; 1Cr 1:34). Tot i això, la majoria de les més de 2.500 vegades que apareix el nom d'Israel a la Bíblia, fan referència als descendents de Jacob com a nació (Ex 5:1, 2).

Descobreix perles espirituals

(Gènesi 32:11) Allibera'm, et prego, de la mà del meu germà, de la mà d'Esaú, perquè li tinc por, no sigui que vingui i em mati la mare amb els fills.

(Gènesi 32:13-15) I passà allà aquella nit. I del que tenia a mà, n'agafà un present per

al seu germà Esaú: 14 dues-centes cabres i vint bocs, dues-centes ovelles i vint moltons, 15 trenta camelles de cria amb les seves cries, quaranta vaques i deu braus, vint someres i deu ases.

***w10* 15/6 p. 22 § 10, 11**
Les paraules amables promouen les bones relacions

10 Les paraules amables i la bona comunicació ajuden a tenir i mantenir relacions pacífiques. A més, fer tot el que puguem per millorar la relació que tenim amb els altres pot millorar la nostra comunicació amb ells. Esforçar-nos per tractar els altres de manera amable i sincera —buscant oportunitats per ajudar-los, fent regals de tot cor, sent hospitalaris— contribuirà a una bona comunicació. Fins i tot, això pot posar «brases enceses» sobre una persona i pot despertar bones qualitats, fent més fàcil parlar les coses (Rm. 12:20, 21).

11 El patriarca Jacob s'havia adonat d'això. Com que el seu germà bessó, Esaú, estava tan enfadat amb ell, Jacob va haver de fugir per por que aquest el matés. Quan Jacob va tornar després de molts anys, Esaú va anar a trobar-se amb ell juntament amb 400 homes. Jacob va orar perquè Jehovà l'ajudés, i després va enviar al seu germà una gran quantitat de bestiar com a regal. Aquest regal va aconseguir el seu propòsit. Quan es van trobar, els sentiments d'Esaú havien canviat, i va córrer a abraçar Jacob (Gèn. 27:41-44; 32:6, 11, 13-15; 33:4, 10).

(Gènesi 33:20) I allà aixecà un altar, i l'anomenà El-Elohei-Israel.

***it*-1 p. 700**
Déu és el Déu d'Israel

Com a resultat de la seva lluita amb l'àngel de Jehovà a Peniel, a Jacob se li va donar el nom d'Israel. Després de tenir una trobada pacífica amb Esaú, Jacob va anar a viure a Sucot i, més tard, a Siquem. Va comprar un tros de terra als fills d'Hamor, on hi va establir la seva tenda (Gn 32:24-30; 33:1-4, 17-19). «I allà aixecà un altar, i l'anomenà El-Elohei-Israel» o «Déu és el Déu d'Israel (*BEC*)» (Gn 33:20). Utilitzant el nom que se li acabava de donar per anomenar aquell altar, Jacob va mostrar que acceptava i valorava aquell nom i el fet que Jehovà l'estigués guiant de nou cap a la Terra Promesa de manera segura. Aquesta expressió només surt una vegada a la Bíblia.

Lectura de la Bíblia

(Gènesi 32:1-21) I Jacob anà pel seu camí, i vingueren a trobar-lo uns àngels de Déu. 2 I quan els va veure, Jacob digué: Aquest és el campament de Déu! I anomenà el nom d'aquell lloc Mahanaim. 3 I Jacob envià al seu davant missatgers al seu germà Esaú, a la terra de Seïr, al camp d'Edom. 4 I els manà, dient: Així parlareu al meu senyor, a Esaú: Això diu el teu servent Jacob: He sojornat amb Laban i m'hi he estat fins ara; 5 i tinc bous i ases i bestiar menut i servents i serventes, i he enviat a fer-ho saber al meu senyor a fi de trobar gràcia als teus ulls. 6 I els missatgers tornaren a Jacob, dient: Hem anat al teu germà Esaú, i ell també ve a trobar-te amb quatre-cents homes. 7 I Jacob s'espantà molt i s'angoixà. I dividí la gent que era amb ell, i el bestiar menut i el gros i els camells, en dos campaments, 8 i digué: Si ve Esaú contra un campament i l'ataca, es podrà escapar el campament que resti. 9 I Jacob digué: Déu del meu pare Abraham i Déu del meu pare Isaac, Jahveh, que em vas dir: Torna a la teva terra i a la teva parentela, i jo et faré bé, 10 sóc indigne de totes les misericòrdies i de tota la fidelitat que has mostrat al teu servent, perquè vaig creuar aquest Jordà només amb el meu bastó, i ara he esdevingut dos campaments: 11 allibera'm, et prego, de la mà del meu germà, de la mà d'Esaú, perquè li tinc por, no sigui que vingui i em mati la

mare amb els fills. 12 I tu vas dir: Jo certament et faré bé, i faré la teva llavor com la sorra del mar, que no es pot comptar de tan nombrosa. 13 I passà allà aquella nit. I del que tenia a mà, n'agafà un present per al seu germà Esaú: 14 dues-centes cabres i vint bocs, dues-centes ovelles i vint moltons, 15 trenta camelles de cria amb les seves cries, quaranta vaques i deu braus, vint someres i deu ases. 16 I ho posà a la mà dels seus servents, ramat per ramat, i digué als seus servents: Passeu davant meu, i deixeu un espai entre ramat i ramat. 17 I manà al primer, dient: Quan el meu germà Esaú et trobi i et pregunti, dient: ¿De qui ets tu i on vas, i de qui és això del teu davant? 18 Diràs: És del teu servent Jacob, és un present enviat per al meu senyor Esaú; i, heus aquí, ell mateix ve darrere nostre. 19 I manà això mateix al segon i al tercer i a tots els qui anaven darrere dels ramats, dient: Això mateix direu a Esaú quan el trobeu. 20 I direu també: Heus aquí, el teu servent Jacob ve darrere nostre. Perquè deia: L'apaivagaré amb el present que va davant meu, i després veuré la seva cara, i potser m'acceptarà. 21 I el present passà davant d'ell, i ell va romandre aquella nit al campament.

VIDA CRISTIANA

«Què és el més important per a mi?»

(Gènesi 32:24-31) I Jacob restà tot sol. I un home lluità amb ell fins a trenc d'alba. 25 I veié que no podia amb ell, i el colpejà a l'articulació de la cuixa, i l'articulació de la cuixa de Jacob es dislocà mentre lluitava amb ell. 26 I digué: Deixa'm anar, que apunta l'alba. I Jacob respongué: No et deixaré anar si no em beneeixes. 27 I li digué: Quin és el teu nom? I ell digué: Jacob. 28 I digué: El teu nom ja no es dirà Jacob, sinó Israel, perquè has lluitat amb Déu i amb els homes, i has vençut. 29 I Jacob preguntà i digué: Digues-me el teu Nom, si us plau. I digué: Per què preguntes el meu Nom? I el beneí allà mateix. 30 I Jacob anomenà el nom d'aquell lloc Penuel, perquè digué: He vist Déu cara a cara, i ha estat alliberada la meva vida. 31 I sortia el sol sobre ell quan hagué passat Penuel, i coixejava d'una cuixa.

(Osees 12:3, 4) En el ventre agafà el seu germà pel taló, i en la seva vigoria lluità amb Déu: 4 lluità, doncs, amb un àngel, i vencé; ell plorà, i li suplicà gràcia; el trobà a Betel, i allà va parlar amb nosaltres.

(Malaquies 3:10) Porteu sencer el delme al tresor, perquè hi hagi aliment a casa meva. Poseu-me a prova ara en això, diu Jahveh dels exèrcits, si jo no us obriré les finestres dels cels i abocaré una benedicció sense mesura.

27 D'ABRIL-3 DE MAIG

TRESORS DE LA BÍBLIA | GÈNESI 34, 35

«Les tràgiques conseqüències de tenir males companyies»

(Gènesi 34:1) I Dina, la filla que Lia havia infantat a Jacob, sortí a veure les filles d'aquella terra.

***w97* 1/2 p. 30 § 4**
Siquem, la ciutat de la vall

Com devien veure els joves de la ciutat que una jove verge, possiblement sola, visités freqüentment la seva ciutat? El fill d'un príncep «va veure Dina, la va raptar i la va violar» (Gènesi 34:2, *BCI*). Per què Dina no va evitar el perill de tenir amistat amb els cananeus immorals? Era perquè necessitava la companyia d'altres noies de la seva edat? Era tan tossuda i independent com alguns dels seus germans? Llegeix el relat de Gènesi, i intenta percebre l'angoixa i la vergonya que deurien sentir Jacob i Lia per les

tràgiques conseqüències que van tenir les visites de la seva filla a Siquem (Gènesi 34:1-31; 49:5-7; consulta també *La Atalaya*, 15 de juny de 1985, pàgina 31).

(Gènesi 34:2) I Siquem, fill d'Hamor, l'hivita, príncep d'aquella terra, la veié, la prengué i jagué amb ella, i la va deshonrar.

***lv* p. 103 § 14**
«Fugiu de la fornicació!»

14 Probablement Dina no pretenia tenir relacions sexuals quan va conèixer Siquem. Però ell va actuar com la majoria dels cananeus hauria vist normal en un moment d'excitació sexual. Qualsevol resistència que pogués haver presentat Dina en l'últim moment va ser inútil. Ell «la va raptar i la va violar». Sembla que Siquem després es va enamorar de Dina, però això no va canviar el que li havia fet (Gènesi 34:1-4, *BCI*). I Dina no va ser l'única víctima. La seva decisió va desencadenar uns successos que van portar la desgràcia i el deshonor a tota la seva família (Gènesi 34:7, 25-31; Gàlates 6:7, 8).

(Gènesi 34:7) I, quan ho saberen, els fills de Jacob tornaren del camp, i els homes s'indignaren, i s'enutjaren molt, perquè Siquem havia comès una infàmia contra Israel, jaient amb la filla de Jacob; i una cosa així no s'ha de fer.

(Gènesi 34:25) I s'esdevingué que, al tercer dia, quan encara tenien dolor, dos dels fills de Jacob, Simeó i Leví, germans de Dina, prengueren cadascú la seva espasa, entraren segurs a la ciutat, i mataren tots els homes.

***w09* 1/9 p. 21 § 1, 2**
Quan t'ofenen

Sovint, aquells que busquen venjança ho fan perquè intenten calmar el dolor emocional que provoca una ofensa. Per exemple, la Bíblia explica que quan els fills del patriarca hebreu Jacob es van assabentar que Siquem, el cananeu, havia violat la seva germana Dina, ells «s'indignaren, i s'enutjaren molt» (Gènesi 34:1-7). Per venjar la seva germana, dos dels fills de Jacob van conspirar contra Siquem i la seva casa. Simeó i Leví van idear una trampa per entrar a la ciutat cananea i matar tots els homes, inclòs Siquem (Gènesi 34:13-27).

Va arreglar el problema aquella matança? Quan Jacob va saber què havien fet els seus fills, els va renyar dient: «M'heu portat problemes fentme repugnant entre els habitants d'aquesta terra, [...] i ells s'ajuntaran contra mi, i m'atacaran i seré destruït, jo i casa meva» (Gènesi 34:30). Sí, en comptes d'arreglar el problema, la seva set de venjança va tenir l'efecte contrari; ara, la família de Jacob hauria d'estar a l'aguait que els seus veïns enfadats no contraataquessin. Segurament, per evitar això, Jehovà va manar Jacob que es traslladés amb la seva família a Betel (Gènesi 35:1, 5).

Descobreix perles espirituals

(Gènesi 35:8) I morí Deborà, la dida de Rebeca, i fou sepultada a la part de baix de Betel, sota l'alzina, i anomenà el seu nom Alon-Bacut.

***it*-1 p. 642**
Dèbora

1. La mainadera de Rebeca. Quan Rebeca va marxar de la casa del seu pare, Betuel, per traslladar-se a Palestina i casar-se amb Isaac, Dèbora la va acompanyar (Gn 24:59). Després d'anys treballant a la casa d'Isaac, Dèbora va anar a servir a la casa de Jacob; potser després de la mort de Rebeca. Uns 125 anys després que Rebeca es casés amb Isaac, Dèbora va morir i va ser enterrada sota un gran arbre, a Betel. Es va anomenar aquest arbre Alon-Bacut, (que significa 'roure dels plors') nom que indica que havia arribat a ser una serventa molt estimada per Jacob i la seva família (Gn 35:8).

(Gènesi 35:22-26) I s'esdevingué mentre Israel habitava en aquella terra, que Rubèn

anà i va jeure amb Bilhà, concubina del seu pare, i Israel ho sabé. I els fills de Jacob foren dotze: **23** fills de Lia: Rubèn, el primogènit de Jacob, i Simeó, i Leví, i Judà, i Issacar i Zabuló; **24** fills de Raquel: Josep i Benjamí; **25** i fills de Bilhà, criada de Raquel: Dan i Neftalí; **26** i fills de Zilpà, criada de Lia: Gad i Aser. Aquests foren els fills de Jacob que li nasqueren a Padan-Aram.

***w17.12* p. 14**
Preguntes dels lectors

Era imprescindible que aquells qui formaven part del llinatge del Messies tinguessin el dret de primogenitura?

De vegades, aquesta idea s'ha comentat en les nostres publicacions i aparentment coincidia amb el que diu Hebreus 12:16, on es menciona que Esaú «*no [va valorar] les coses sagrades*» i «*va regalar el seu dret de primogenitura [a Jacob]* a canvi d'un plat de menjar». Segons això, es pensava que quan Jacob va aconseguir el «dret de primogenitura», va passar a formar part del llinatge del Messies (Mt. 1:2, 16; Lc. 3:23, 34).

Ara bé, després de repassar altres relats bíblics s'ha entès que no calia que un home fos el primogènit per ser avantpassat del Messies. Vegem-ne alguns exemples.

Rubèn va ser el primer fill de Jacob (Israel), i la seva mare va ser Lia. Més tard, va néixer Josep, el primer fill de Jacob i Raquel, la seva dona favorita. Quan Rubèn va actuar malament, el seu dret de primogenitura va passar a Josep (Gèn. 29:31-35; 30:22-25; 35:22-26; 49:22-26; 1 Cròn. 5:1, 2). Amb tot, el llinatge messiànic no vindria ni a través de Rubèn ni de Josep, sinó a través de Judà, el quart fill que Jacob va tenir amb Lia (Gèn. 49:10).

Lectura de la Bíblia

(Gènesi 34:1-19) I Dina, la filla que Lia havia infantat a Jacob, sortí a veure les filles d'aquella terra. **2** I Siquem, fill d'Hamor, l'hivita, príncep d'aquella terra, la veié, la prengué i jagué amb ella, i la va deshonrar. **3** I la seva ànima s'enamorà de Dina, filla de Jacob, i va estimar la noia i va parlar al cor de la noia. **4** I Siquem parlà al seu pare Hamor, dient: Pren-me aquesta noia per muller. **5** I Jacob va saber que ell havia deshonrat la seva filla Dina, i els seus fills eren al camp amb el seu bestiar, i Jacob callà fins que tornaren. **6** I Hamor, pare de Siquem, va sortir a trobar Jacob per parlar amb ell. **7** I, quan ho saberen, els fills de Jacob tornaren del camp, i els homes s'indignaren, i s'enutjaren molt, perquè Siquem havia comès una infàmia contra Israel, jaient amb la filla de Jacob; i una cosa així no s'ha de fer. **8** I Hamor els parlà, dient: L'ànima del meu fill Siquem desitja la vostra filla, us prego que la hi doneu per muller. **9** I caseu-vos amb nosaltres, doneu-nos les vostres filles i preneu les nostres filles per a vosaltres, **10** i habiteu amb nosaltres; la terra és davant vostre, habiteu-la, comercieu-hi i adquiriu-hi propietats. **11** I Siquem digué al pare i als germans d'ella: Que trobi gràcia als vostres ulls, i us donaré el que em direu. **12** Apugeu-me tan com vulgueu el dot i el present, i us donaré el que em direu, però doneu-me la noia per muller. **13** I els fills de Jacob respongueren i parlaren a Siquem i al seu pare Hamor amb engany, ja que Siquem havia deshonrat la seva germana Dina, **14** i els digueren: No podem pas fer això de donar la nostra germana a un home incircumcís, perquè això és una infàmia per a nosaltres. **15** Només amb això ens hi avindrem: que vosaltres sigueu com nosaltres, que feu circumcidar tots els vostres homes. **16** I us donarem les nostres filles i nosaltres prendrem les vostres filles, i habitarem amb vosaltres i serem un sol poble. **17** Però si no ens voleu escoltar per circumcidar-vos,

prendrem la nostra filla i ens n'anirem. **18** I les seves paraules semblaren bé a Hamor i a Siquem, fill d'Hamor. **19** I el noi no trigà a fer la cosa, perquè tenia delit de la filla de Jacob, i era el més honorable de tota la casa del seu pare.

VIDA CRISTIANA

«Llanceu els déus estrangers»

(Èxode 20:3-5) No tindràs altres déus davant meu. **4** No et faràs cap estàtua ni cap imatge del que hi ha dalt als cels, ni del que hi ha a baix a la terra ni del que hi ha dins les aigües sota la terra, **5** no et prostraràs davant d'ells ni els serviràs, perquè jo, Jahveh el teu Déu, sóc un Déu gelós, que visito la iniquitat dels pares sobre els fills fins a la tercera i la quarta generació dels qui m'odien,

(Gènesi 35:1-4) I Déu digué a Jacob: Alça't, puja a Betel, i habita-hi, i fes-hi un altar a Déu, que se't va aparèixer quan fugies de davant del teu germà Esaú. **2** I Jacob digué a la seva casa i a tots els qui eren amb ell: Llanceu els déus estrangers que hi ha enmig de vosaltres, purifiqueu-vos i canvieu-vos els vestits; **3** i alcem-nos i pugem a Betel, i allà faré un altar al Déu que em va respondre en el dia de la meva angoixa, i ha estat amb mi en el camí on he anat. **4** I donaren a Jacob tots els déus estrangers que tenien a la seva mà, i les arracades de les seves orelles, i Jacob ho va enterrar sota el terebint que hi ha a Siquem.

(Salm 97:10) Els qui estimeu Jahveh, odieu el mal! Ell protegeix les ànimes dels seus sants, ell els allibera de la mà dels malvats.

Llevat que s'indiqui el contrari, les cites de les Escriptures Hebrees corresponen a *La Santa Bíblia*, Trinitarian Bible Society, i les cites de les Escriptures Gregues corresponen a la *Traducció del Nou Món de les Escriptures Gregues Cristianes*. Quan se citen altres versions, s'indica així: *BCI - Bíblia catalana. Traducció interconfessional*; *BEC - Bíblia Evangèlica Catalana*; *MM - La Bíblia*, Monjos de Montserrat; *NM - Traducció del Nou Món* (edició en anglès de 2013). En algunes cites bíbliques s'ha utilitzat la cursiva per emfatitzar-ne alguna expressió.

© 2020 Watch Tower Bible and Tract Society of Pennsylvania